

עמ"ת 36907-11-24 - מדינת ישראל נ' ליאור עורקבי

בבית המשפט העליון

עמ"ת 36907-11-24

לפני:	כבוד השופט יוסף אלרון
העוררת:	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים:	1. ליאור עורקבי 2. עוז אברגל
	ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-מ"ת 41106-09-24 מיום 14.11.2024 שניתנה על ידי השופטת א' אורן י"ד בחשון תשפ"ה (15.11.2024)
תאריך הישיבה:	
בשם העוררת:	
בשם המשיבים:	עו"ד אייל אוחיון

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת א' אורן) ב-מ"ת 41106-09-24 מיום 14.11.2024, שבמסגרתה הורה על מעצר המשיבים בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים נגדם.

1. ביום 16.9.2024 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירה של נשיאה והובלת נשק בצוותא, לפי סעיף 144(ב) בשילוב עם סעיפים 144(ג)(3) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום, המשיבים הגיעו בשעות ערב למושב אזור ברכב מסוג מרצדס ועצרו ליד אחד המשקים במושב. המשיבים יצאו מהרכב כשהם מצוידים בין היתר בכפפות שחורות וחומר נפץ מסוג

RDX במשקל 288 גרם, עטוף בשקית. קב"ט המושב אשר הגיע למקום הבחין במשיבים וראה שאחד מהם מחזיק רימון עשן. הקב"ט שאל את המשיבים לפשר מעשיהם ובתגובה המשיב 1 ענה לו "אחי אל תעשה לנו בעיות, אני בצבא". מיד לאחר מכן, המשיבים לקחו את רימון העשן, נכנסו לרכב ונמלטו מהמקום.

2. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. בעקבות הערות בית המשפט, בא-כוח המשיבים הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וביקש להורות על שחרורם לחלופת מעצר. בית המשפט הורה על הכנת תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים. עורכי תסקירי המעצר העריכו כי קיים סיכון "בינוני-גבוה" להישנות התנהגות ולהפרת תנאים, וכן צוין כי חלופות המעצר המוצעות אינן מספקות הרחקה גאוגרפית מאזור מגוריהם ומעצרם. בעניינם של שני המשיבים, שירות המבחן "התקשה לבוא בהמלצה חד משמעית" והותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

3. לצורך הכרעה בבקשה, בית המשפט קמא חקר את המפקחים המוצעים והתרשם כי הם יכולים לשמש כמפקחים ראויים על המשיבים. כן התייחס לעילת המעצר הסטטוטורית הקיימת בעבירות נשק, ואולם ציין כי במקרה דנן ניתן לחרוג מכלל זה.

בית המשפט פנה לבחון את נסיבותיו האישיות של כל אחד מהמשיבים, ובהתייחס למשיב 1 ציין כי הוא לוחם בחטיבת גולני ועסק בפעילות מבצעית מיום 7.10.2023. בחודש אפריל 2024 הוא נדון לעונש מאסר בכלא צבאי למשך חודשיים לאחר שהורשע בפליטת כדור מנשקו.

בהתייחס למשיב 2, צוין כי ערק משירותו הצבאי, נשפט על כך ונדון למאסר קצר, ולאחר חזרתו לשירות ערק בשנית. בית המשפט המחוזי בהחלטתו סבר כי ניתן לפנות לחלופה בעניינם של המשיבים תחת מעצרם מאחורי סורג ובריה והורה על מעצרם באיזוק אלקטרוני בפקוח המפקחים שאישר, ובנוסף בתנאים וערבויות אותם מצא לנכון לקבוע בעניינו של כל אחד מהמשיבים.

4. על קביעותיו הנ"ל של בית המשפט המחוזי מוגש הערר שלפניי, ובו בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים, תוך הפנייה לחומרת העבירות המיוחסות להם, הדגשת העובדה באשר למסוכנות הנשקפת מעבירות נשק. המדינה התייחסה למשקל המשמעותי של חומר הנפץ שנמצא ברשותם, נסיבות הימצאותו של חומר הנפץ, הימלטותם מהמקום, אי מסירת גרסה וגם שמירה על זכות השתיקה בחקירתם. תוך שצוין כי רב הנסתר על הגלוי ביחס למניע המשיבים לביצוע העבירות ולנסיבות הימצאותם במקום, וכן הייעוד של חומר הנפץ, כאשר עניין זה פועל לרעת המשיבים ולאפשרות לתת בהם אמון.

המדינה הפנתה גם לתסקירי המעצר בעניינם של המשיבים, אשר כאמור הצביעו על סיכון להישנות ההתנהגות ולהפרת תנאים. בהתחשב בכל אלו, נטען כי במקרה דנן אין נסיבות חריגות אשר יצדיקו שחרור לחלופת מעצר.

5. מנגד, בא-כוח המשיבים התייחס בהרחבה לנסיבותיהם האישיות של המשיבים. בין היתר, צוין כי המשיב 1 השתתף בלחימה עצימה בעזה, וחזר ללחימה אף לאחר שנפצע. צוין כי מפקדיו של המשיב 1 התייחסו בחיוב לתפקודו כלוחם. ביחס למשיב 2, צוין כי עריקתו נבעה מתפקידו כנהג אמבולנס לאחר פרוץ המלחמה, ומהמראות שאליהם נחשף. בכלליות, המשיבים סמכו ידיהם על החלטת בית המשפט קמא, תוך שציינו כי זה התרשם מהמפקחים המוצעים ומצא כי התנאים המגבילים שהושתו מתמודדים כנדרש עם החשש מפני מסוכנותם.

6. דין הערר להתקבל. העבירה המיוחסת למשיבים בכתב האישום, ואשר לגביהן הוסכם כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית אשר לא ניתן לאיין באמצעות חלופות מעצר אלא במקרים חריגים (בש"פ 5679/18 מדינת ישראל נ' עג'אג', פסקה 12 (להלן: ענין עג'אג') (29.7.2018); בש"פ 5119/20 מדינת ישראל נ' ג'באלי, פסקה 11 (24.7.2020); בש"פ 3781/18 צרצור נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (22.5.2018) (להלן: ענין צרצור)). לא מצאתי כי מתקיימות אותן נסיבות חריגות שיצדיקו את מעצרו באיזוק אלקטרוני.

7. משמעה של החזקה הסטטוטורית היא כי על המשיבים מוטל הנטל להראות כי שחרורם לחלופת מעצר יש בו כדי לאיין את מסוכנותם (בש"פ 6804/18 קדיס נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (17.10.2018)). וכאשר בעבירות נשק עסקינן - מדובר בנטל כבד (ענין צרצור, פסקה 15).

8. בענייננו, אין זאת בלבד שלא מתקיימות אותן נסיבות חריגות שיצדיקו שחרור לחלופת מעצר, אלא שהמסוכנות הקונקרטית מהמשיבים מדברת בעד עצמה וברי כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיינה. על המסוכנות הנשקפת מהמעשים המיוחסים למשיבים ניתן ללמוד מחוות דעת מומחה המתייחסת לחומר הנפץ שנתפס, ולפיה:

"1. מבדיקת המוצג עולה כי מדובר בחומר נפץ פלסטי בצבע לבן שכל הנראה מקורו בלבנת חבלה מספר 10/נפיץ.

א. צבע חומר הנפץ לבן ומרקמו פלסטי;

ב. משקל חומר הנפץ הוא כ-284.6 גרם;

ג. על פי חוות דעת חנ"מ: במוצג זוהה ציקלוניט (RDX);

...

ד. לבנת חבלה מס' 10/נפיץ מיוצרת על ידי רפא"ל, משמשת את כוחות הביטחון וייעודה לשמש כמטען עיקרי במערכות רועמות ולהשמדת נפלים.

2. בכוחו של חומר נפץ זה להמית אדם בעת התפוצצותו. " (ההדגשה במקור, י' א').

9. זאת ועוד, לעמדת המדינה המניע של המשיבים למעשיהם אינו ידוע, והם אינם משתפים פעולה בחקירותיהם. עובדה זו אכן מקשה על האפשרות לתת אמון במשיבים לצורך שחרורם ממעצר מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה, גם תסקיר שירות המבחן בעניינם מצביע על סיכון ממשי להישנות מעשיהם אם ישוחררו, באופן המדגיש עוד יותר את המסוכנות הנשקפת מהם.

כמו כן, המשיב 1 הורשע רק לאחרונה בעבירה הכוללת שימוש בנשק, ולדברי המדינה קיים בעניינו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה, אשר לא הרתיע אותו מביצוע המעשים המיוחסים לו בתיק הנוכחי. היבט זה מדגיש את הקושי לקבוע כי התנאים המגבילים שהוצעו ישמשו כגורם מרתיע עבורו.

10. אשר לנסיבותיהם האישיות של המשיבים, לא אחת ציינתי כי כשמדובר בעבירות נשק, גיל צעיר ואף היעדרו של עבר פלילי אינם כשלעצמם מצדיקים חריגה מהכלל האמור ביחס למעצר בעבירות נשק (וראו, בין היתר, ענין עג'אג', פסקה 12). לא כל שכן במקרה שלפנינו, כאשר שחרורם לחלופת מעצר ייצור סיכון ממשי לשלום הציבור, בנסיבות המפורטות לעיל.

11. אשר על כן, הערר מתקבל. אני מורה על ביטול ההחלטה מושא הערר של בית המשפט המחוזי, כך שהמשיבים יוותרו במעצר וזאת עד לתום ההליכים נגדם.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"ה (15 נובמבר 2024).

יוסף אלרון
שופט

